

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za jeden mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopolni naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Žaljenje v sodni dvorani.

Nemški šovinizem poganja čedalje boljše cvetke. Wolfov nauk, da so slovanski narodi „minderwerthig“, je našel odmeva že v sodni dvorani, torej na mestu, kateri bi moral biti nekako svetišče pravice in resnice.

Nemško časopisje, ki dan na dan razglaša, da so Slovenci kulturno manj vreden narod od Nemcev, lahko zavriska samera vesolja, kajti našel se je sodni funkcionar, ki je v izvrševanju svojega poklica, na posvečenem mestu, pri sodni obravnavi, slovesno proglašil, da so štajerski Slovenci moralno manj vredni od svojih nemških sodeželanov.

Ta sodni funkcionar je gosp. državni pravdnik dr. Goriupp v Ljubnu, o čegar omenjeni izjavi nam je poročal „Grazer Tagblatt“.

Glasom poročila tega lista, vršila se je minoli teden pri okrožnem sodišču v Ljubnem kazenskega obravnava proti nekemu Slovincu s Spodnjega Štajerska. Pri tej obravnavi je zastopal obtožbo g. državni pravdnik Goriupp, ki je v svojem govoru med drugim tudi rekel, „da noče v obče govoriti o ljudskem značaju tistih, katerim pripada obtoženec, — (to se pravi o ljudskem značaju Slovencev na Spodnjem Štajerskem) — ali kdor čita poročila izpred sodišča, vidi, da ti ljudje vedno taje, da skesanega priznanja kakor na Gorenjem in Srednjem Štajerskem ti ljudje ne poznajo.“

Nimamo vzroka dvomiti na verodostojnosti poročila „Grazer Tagblatt“, a če je gospod državni pravdnik v Ljubnem v resnici tako govoril, kakor poroča rečeni list, potem si je na svetem mestu, posvečenem resnici in pravičnosti, dovolil hudo razžaljenje vsega slovenskega naroda na Spodnjem Štajerskem.

Vajeni smo, da nas nemški listi obrekujejo, ali da bi nam javen funkcionar pred sodiščem očitale take reči, kakor je storil državni pravdnik gosp. dr. Goriupp, da bi javen funkcionar v izvrševanju svo-

jega poklica tako pavšalno sumničil moraliteto slovenskega prebivalstva na Štajerskem, tega vsaj brez protesta nečemo prenašati.

Kar je rekel državni pravdnik, gosp. dr. Goriupp, ni družega kot pavšalno sumničenje. Štajerski Slovenec ni nič slabši od štajerskega Nemca, v pravem oziru še boljši. Nahajajo se mej štajerskimi Slovenci, ki pred sodiščem skesano priznajo svojo krivdo, kakor taki, ki jo taje. Prav tako pa je tudi mej štajerskimi Nemci, kakor sploh po vsem svetu. V obče pa je štajerski Slovenec naven, odkritosrčen, pošten značaj in nikakor ne zasluži, da bi se mu metala v obraz taka očitanja, kakor je to storil v Ljubnu gosp. dr. Goriupp, čegar ime priča, da se tudi v njegovih žilah pretaka vsaj nekaj kapelj slovenske krvi, torej krvi tistega plemena, katero je pri sodni obravnavi v Ljubnu tako krvavo razžalil.

Ako bi se našel državni pravdnik, ki bi pri javni obravnavi rekel n. pr., da so vsi židje goljufi, da pri teh ljudeh ni poštenja, ali če bi kdo na podoben način razžalil Nemce na Kranjskem, nastal bi vihar, in pravosodni minister bi takoj storil energične korake, da zadobi užaljenemu narodu zadoščenje. Gospodje pri graškem nad-sodišču, katerim je brez vsacega dvoma znano, kako se je gosp. dr. Goriupp izrazil o slovenskem prebivalstvu na Štajerskem, se čisto nič ne ganejo, prav kakor da so jednih mislij z državnim pravdnikom v Ljubnu.

Tako daleč pa Slovenci še nismo, da bi se molče pustili insultirati v sodni dvorani. Gosp. državni pravdnik dr. Goriupp je razžalil ves narod slovenski na Štajerskem, razžalil ga je na tako hud način, da tega na noben način ne moremo odpustiti, nego da zahtevamo popolno satisfakcijo.

V Ljubljani, 1. marca.

Velikonemške denunciacije.

„Breslauer General-Anzeiger“ je prinesel te dni gostobeseden članek, v katerem se trdi z vso resnobo, da je soproga dal-

matinskega namestnika, pl. Davida, najdelavnejša agitatorica za velikosrbsko idejo. Gospa namestnica ima baje najožje zveze z knezom Nikolo črnogorskim ter upliva pri imenovanjih uradnikov vedno tako, da dobivajo najuglednejša mesta Srbi, ki so navdušeni za obnovitev velikosrbskega kraljestva pod vladjo Nikole. Ogerski časopisi so ta članek kot pristno resnico ponatilsili, dasi je vse gola laž.

Macedonija.

Čim bolj se bliža pomlad, tem večja postaja skrb, da nastane v Macedoniji, navzlic vsem zagotovilom, da je ondi vse mirno, vstanek. Ta bojazen je tolikanj bolj opravičena, ker se je pripetilo zopet nekaj turških nasilstev. Turška oblastva in turško vojaštvo ne znajo menda postopati drugače kot s kruto brezobzirnostjo, ki mora spreminiti jagnje v besneče zver. Rusija in Avstro-Ogerska vsak čas posredujeja pri Porti ali neposredno pri sultanu glede uprave in justice v Macedoniji; sultan in njegova vlada vedno vse obljubita, a ne storita ničesar.

Orleanistična zarota v Parizu.

Déroutodov blazni nastop je prinesel francoskim prekucuhom povsem druge sadove kakor so mislili. Razne hišne preiskave so podale vladi neovržne dokaze o veliki orleanistični zaroti ter razkrile tudi vire, iz katerih so dobivali agitatorji potrebni denar. Tudi razni dvori so pri tem kompromitirani. Vso politično akcijo je vodil Buffet, ki je organiziral že novo kraljevsko upravo; neki aktiven general, čegar ime pa se ni znano, je bil določen, da izvrši, ko postane vojni minister — kar naj bi se zgodilo že v kratkem — državni prevrat. Vse to je preprečil Déroulede, vitez častne legije in predsednik lige patrijotov, ki pojde sedaj bržčas v blaznico, mesto v ječo. Vedenje Dérouledevo v preiskavi je namreč tako smešno fanatično, da ga ne smatrajo več za normalnega na možganih. Iz konfisciranih listin je zvedela vlada imena najzvestejših in najuglednejših pristašev princa Orleanskega in zajedno tudi mesta, katera bi ti ljubljenci dobili, ko bi postal Filip francoski kralj. Pretendentje so si torej z izgredi ob Faureovem pogrebu jako škodovali,

kajti njihovi načrti so sedaj znani, in vlada bo tem lažje onemogočila, da se uresniči.

Reforma revizijskega postopanja.

V francoskem senatu je prišel na vrsto v poslanski zbornici že sprejeti zakonski načrt o reformi revizijskega postopanja. Republikanski senator Maxime Lecomte je govoril jako uspešno proti predlogi. Tudi senator Béranger so je izrekel proti predlogi, ki bi se bila gotovo odklonila, ako bi se bilo po navdušenih govorih teh dveh senatorjev glasovalo. Podpredsednik pa je sejo v vsi previdnosti zaključil in prenesel debato na prihodnjo sejo. Dupuy organizira sedaj vse svoje liste in vse svoje somišljenike, da se reši vladna predloga, z njo pa Dupuyev ministerstvo. In to se mu gotovo posreči.

Angleži v sudanskih škripcih.

Na veliko zadovoljnost Francozov, ki so se morali umakniti Angležem iz Fašode, se godi Angležem v Sudanu prav slabo. Taichi, vodja derviše, je nabral 16.000 vojakov, s katerimi prodira proti Ondurmanu. Raznesle so se že celo vesti, da so bili Angleži tepeni. Kar ni, se še lahko zgodi!

V Manili.

Noč od srede do četrta je bila za prebivalce Manile strašna. Filipinci so uresničili svoje opetovano izrečene grožnje ter so zažgali cele okraje. Najprej so ob 8. uri zvečer zanetili ogenj v kineškem kraju, in radi hudega vetra se je razširil ogenj z grozno naglostjo. Združeni mestni in angleški gasilci so vdušili ogenj po štirih urah. General Hughes je vodil policijo in vojaštvo, ki je skrbelo za mir in red. Filipinci so prerezali petkrat brigalnične cevi, in vojaštvo je moralo rabiti orožje, da je zagnalo izgrednike nazaj. Po polnoči je nastal drugi požar v Tondo kraju. Ko so gasilci in vojniki prihiteli na pomoč, so bili sprejeti s strelji iz pušk in revolverjev, ki so grmeli na nje skozi okna in s streh. Vojaštvo je moralo torej najprej poloviti in pozapreti napadalce, potem je začelo šele gasiti. Ranjenih je bilo več častnikov, vojakov in kapitan Robinson. Gasilo je več polkov vso noč, a skoraj brez uspeha, kajti pogorelo je nbroj hiš. Škoda je velikanska. — Položaj

LISTEK.

Madonna della Rocca.

Povest. — Spisal Rikard Voss.

I.

(Dalje.)

Kurat je ostal toliko časa v duplini, da so hotele žene že poslati svoje možje vanjo, da zbero ustanke njihovega, od hudiča raztrganega gospoda in pastirja, kar se zopet prikaže živ in nepoškodovan.

Vsi so obkolili dobrega duhovnika, ki je odkimal ljudstvu ter ves ginjen rekel: „O vi zaslepljenci! Čujte! Čudež se je zgodil. Kar ste imeli za brezbožnega duha in hudičevo mamilo, ni nič manjega nego podoba naše ljube gospe, in sicer tiste, — tega se šele zdaj prav zavedam — ki se mi je nocoj prikazala v sanjah. Ta božja podoba mi je velela, da jo slovesno postavimo v naši cerkvi, altarju na desnici, v češčenju. Posebno pa mi je madonna zaščila, da priporočim vam, trdovratnim grešnikom, strogo pokorščino do mene, ter da sporočim ta čudež po vsi deželi, da od vseh krajev pridejo k madonni della Rocca na božjo pot in donesejo nebeški kraljici darov.“

Zdaj glejte, da potolažite madonno, ki Vam je toliko milosti izkazala. Jaz si roke umijem v nedolžnosti! Amen!“

Častivredni še ni završil, ko so se med ženstvom prijavila že različna čustva, nekatere so pričele zdihovati, druge so se pripravljale, da se zamaknejo. — Možem, ki so k vsemu molčali, je velel kurat, da naj gredo z njim v jamo in prineso sveto podobo na dan. Vsak je hotel pri tem pomagati, tudi ženske in otroci. Prinesli so iz Rocce vrvi, ovili z njimi kip in se upregli vanje. Tako so kip privlekli med silnim upitjem pred jamo. Tu je ležala božanstvena podoba na pisani odeji, solnce je žarelo na krasno telo in škranjčki so ga pozdravljali. Kurat je pristopil. Ponižno se je zahvalil nebesom za veliki čudež. To pot so se tudi možje vrgli na kolena. Potem pa so vsi obkolili kip, poljubljali njega obleko, roki in nogi.

Nato so dvignili soho na voz, jo ovili z vencji, posuli s cveticami in v triumfu vedli v Rocco.

V stolici na desni strani altarja je stala odeslej nova madonna Ročanska. Bila je zavita v tenkogubasto, fino tkanino in imela krog glave dolg pajčolan, katerega je s jedno roko navidezno hotela odtegniti

raz krasni, žalostni obraz, v drugi roki je držala rog, v katerem je bilo klasje.

Kmalu se je zoznalo po vsem sabin-skem gorovju, kak čudež se je pripetil v Rocci; nekaj radovednežev je v istini priplezalo v potu svojega obraza na hrib, videlo božjo podobo, molilo, a se zopet vrnilo, ne pustivši ni groša.

Rekli so: počakati hočemo, ali bo madonna ročanska delala čudeže. Kakor da bi ne bil že to čudež, da je sem došla!

Predno pa je mogla izpolniti le jedno upanje, ki so se stavila vanjo, so — kakor je trdil čestiti kurat ročanski — madonne iz Tivolija in Zagarola, Palestrina in Genazana, Olevana in Subiaccia to preprečile. Vsako teh mest je namreč imelo madonno, ki je delala čudeže, in te niso hotele nove konkurentinje.

Ubogi Ročani! Toliko so se veselili, da imajo tudi oni madonno, radi bi bili ponosni nanjo, kakor prebivalci onih mest na svoje. Ženske so ležale v cerkvi na kolenih od jutra do večera ter kričale k madonni za čudež, za jeden sam mali, majčkani čudež. Donesle so ji svoje bolnike, svoje slepce in hromce; pa — glej čudež — slepci so ostali slepi in hromci hromi. Prosile so madonno za sanje, v katerih bi se jim prikazale številke za loterijo, sanjale

so tudi o najlepših številkah, pa te številke niso bile nikdar vlečene. Sedaj so pričele z obljubami: lep koncert, sijajni umetalni ogenj.

„Tudi to ni nič izdalo. Madonna je bila preveč užaljena“, je rekel izborni ročanski dušni pastir.

Donesle so ji darove: par mogočnih srebrnih uhanov, veliko kovinsko zavratnico, pisano ruto, šopek narejenih cvetic. A madonna vendar ni hotela napraviti nobenega čudeža.

Mej tem zagorele Ročanke niso šle več v doline in niso nabirale za svoje krulleče domačine želoda. Kar stoji Rocca, se kaj takega še ni pripetilo.

Ročani so se čutili od dne do dne bolj goljufane v svojih nadah. Skoro da so se pričeli srditi na madonno.

III.

Tedaj pa se je pripetilo nekaj čudovitoga. Tujec je dospel v Rocco!

Odkar stoji Rocca se to še ni dogodilo: zato je bilo iznenadenje ogromno pri velikih in malih. Veste, tujec, tak, kakoršnega nikdo ne razume, signore Inglesse, ki ima ogromno denarja. Kaj je hotel? Kaj je sploh mogel tu hoteti? Nikdo ni vedel tega, nikdo si tega ni mogel misliti. Kdo domačinov že ni stal na ulici, je šel v ne-

je v Manili še vedno toli resen, da so tuje voje ladije izkrcale vojake. General Rios bo Manilo zapustil ter se nastanil v Zamboangi. Filipinci hočejo delati Amerikancem toliko časa škodo, da zapuste sami otoke, ali pa da začno odločilni boj. Aguinaldo je mož jeklene energije ter je pripravljen samo na dvoje: na zmago in svobodo ali pa na smrt.

Občinski svet ljubljanski.

V Ljubljani, 28. februarja.

Seje se je udeležilo 23 občinskih svetnikov. Overovateljem zapisnika sta bila imenovana občinska svetnika Kozak in dr. Stare.

Župan Hribar je naznanil, da je povodom smrti nadvojvodinje Marije Imakulate, ki je bila pokroviteljica dež. pomočnega društva Rudečega križa, sporočil na najvišje mesto v svojem in v imenu obč. sveta zagotovilo sočutja. Obč. svetniki so v znak sočutja vstali raz sedeže, kar se zabeleži v zapisnik.

Dalje je prečital župan dopis deželne vlade, s katerim se naznanja, da je cesar dovolil mestno višjo dekliško šolo imenovati „Mestno višjo dekliško šolo cesarja Franca Jožefa I.“

Obč. svet, dr. Požar je pripomnil, da je bilo l. 1895 sklenjeno, ustanoviti „Mestno višjo dekliško šolo“ prav v spomin 50letnega vladanja cesarjevega. Za časa cesarja Franca Jožefa I. se je šolstvo mogočno razvilo, sosebno je napredovalo slovensko šolstvo. Govornik je predlagal, naj se naroči županu, da primernim potom izreče v imenu obč. sveta najtoplejšo zahvalo za odklikovanje mestne višje dekliške šole. — Sprejeto.

Mestni komisar Tomec je poročal o nabavi leda za mestno ledenico. Ker v mestu in okolici ni ledu, ga je treba dobiti z Gorenjskega. Potrebno ga je 23 do 30 vagonov. Poročevalec je predlagal, naj se za nakup ledu dovoli 1200 gld., pristojbina, katera se pobira od strank, pa naj se za letos podvoji oziroma potroji.

Obč. svet. Predovič je podpiral ta predlog, obč. svet. Kozak pa je bil mnenja, da bi g. Ferlinc vseh svojih stroškov ne smel repartirati na stranke, nego bi moral sam iz dobička prejšnjih let nekaj donesti. Mesarji so pripravljeni plačati trojno pristojbino, a magistrat bi moral posredovati, da ostanek poravnava g. Ferlinc. Obč. svet. Predovič je bil mnenja, da g. Ferlinca k temu ne more nihče prisiliti, poročevalec, mestni komisar Tomc pa je pojasnil, da je g. Ferlinc opravičen porazumno z magistratom zvišati pristojbine, da pa ga nihče ne more siliti, naj prejšnje dobičke sedaj založi.

Nasvetovani predlog je bil potem sprejet.

O razširjenju električne centrale je poročal mestni inženjer Čičuha. Oglasilo se je toliko novih konsumentov, da centrala ne more več izhajati, in je vsled tega obč. svet že dovolil potrebnih sredstev za nje

koliko daljavi tujcu. Zdaj je tujec nagovoril nekega Ročana. A ta ga ni razumel. Tujec je nagovoril na to še mnogo Ročanov, govoril je in govoril, z rokama kazal in kazal, a Ročani vsega tega niso umeli. Stali so krog njega v širokem kolobarju, zijali vanj, a vstrajali v tem, da niso ničesar umeli. Hvala Bogu, tu je prišel kurat! Zdaj se je izvedelo. Vzburjenost je naraščala.

Kurat je govoril s tujcem in kurat je tujca res razumel. Trpelo je sicer dokaj časa, a slednjič ga je vender le povsem umel. Ročani so pa tudi zmirom dejali, kurat, ta je mož, da, ta je mož!

„Kaj pa hoče v Rocci?“

Kurat je skrivnostno nagubal obraz: „Videti hoče našo madonno.“

„Našo madonno?“

„Da, našo madonno!“

„Kaj ji hoče, saj gotovo ni kristjan?“

„Pravi, da je že mnogo čul o nji.“

„O naši madonni? Čujte! Govorili so o naši madonni! Kje? I nu, v njegovi domačiji! — Kje je to? — Kdo more to vedeti? — V njegovi domačiji poznajo torej našo madonno. — To je vrl človek. — Pokažite temu poštenjaku našo madonno. — Gotovo je kristjan. Čul je v svoji domačiji o naši madonni in se ji zaobljubil na božjo pot. — Ako to izvedo prebivalci Genazzana in Paestrine, to se bodo jezili!“

(Dalje prih.)

razširjenje. Na podlagi tega sklepa, da je nabaviti tretji stroj za 350 do 400 konjskih sil itd., je magistratu došlo devet ponudb. Firma Siemens in Halske je predložila splošni projekt. Občina je po prvotni pogodbi vezana, vzeti od te firme še tretji stroj, glede ostalih potrebščin pa ima proste roke. Ker je pa ponudba firme Siemens in Halske v vsakem oziru najcenejša, naj se sprejme. Poročevalec je predlagal, naj se odda naprava tretjega stroja, dveh parnih kotljev, novih kabljev in akumulatorjev firmi Siemens in Halske za skupno svoto 119.060 gld.; naj se dovoli, da se uravna cena po tem, kakor bo danes čez tri dni v Londonu cena bakru, ker je proračun narejen na podlagi cene 40 liver-sterlingov za baker, dočim je sedaj cena bakru v Londonu 70 liver-sterlingov; naj se določi, da morajo biti akumulatorji in kablji gotovi do 15. septembra, kotlji in stroj pa do 15. novembra, a direktoriju mestne elektrarne se prepusti, da se s firmo dogovori glede penala, če dela ne bodo pravočasno izvršena, ker od firme ponudeni penale 50 gld. za vsak teden ni primeren. Oddaja drugih za razširjenje potrebnih del postane šele mogoče, kadar bodo načrti izdelani. Sprejeto.

Obč. svet. Žužek je poročal o prikritju dodatno odobrenega izdatka 1065 gld. 54 kr. za avgmentačno skladišče in je bil sprejet predlog, naj se nadplačilo pokrije iz amortizacijskega zaklada.

O razpisu dež. vlade glede poslopja za obrtne šole je poročal obč. svet. Šubic. Mej občino in mej vlado se vrše že dlje časa pogajanja glede poslopja za sedanje in prihodnje obrtne šole. Sedaj zahteva vlada, naj se občina odloči zidati hišo, v kateri bo prostora za sedanje obrtne šole in tudi za mehanično-tehnično in stavbinsko stroko, kateri šoli se imata sedanji priklopiti, dasi jih vlada iz finančnih ozirrov sedaj še ne misli ustanoviti. Občina se je že l. 1890. v principu izrekla za to, da zida poslopja, a vsled slabih razmer, ki so nastale po potresu, se s tem predlogom ni upala na dan. Dasi občina spoznava veliki pomen obrtne šole vender ne more vseh stroškov prevzeti. V obč. zahteva vlada pri ustanavljanju obrtnih šol povsod, da poskrbe občine za prostore razsvetljavo in kurjavo, a morda bo z ozirom na posebne ljubljanske razmere odstopila od tega principa. Poročevalec je predlagal, naj se vladi pošlje dopis, v katerem prosi občina, naj vlada prevzame primeren del, morda polovico stroškov za zgradbo. — Sprejeto.

O predloži dedičev Matilde Palusove glede odkupa njenega sveta je poročal obč. svet. Gogola. Dediči so za svet, kateri bi morali občini odstopiti, zahtevali 20.000 gl. Občinski svet je izrekel, da jim plača 10 m. po 15 gld. Vložili so proti temu pritožbo izrekši, da svoje hiše ne morejo podreti, ker jim ne ostane dovolj sveta, da bi zgradili drugo hišo, pač pa so pripravljene, prepustiti občini hišo in svet za primerno ceno. Ker pa občina hiše ne potrebuje, je obč. svet sklenil, odkloniti to ponudbo in tudi pritožbo.

O prošnji Adolfa Perlesa za povišanje priznane mu odkupnine za svet pri hiši števil. 5 v Prešernovih ulicah je poročal obč. svet. Gogola. Perles hoče ob cesti sezidati hišo, če se mu da primerna odškodnina za svet, kateri mora odstopiti. Ker izgubi ne le del sveta, nego tudi velik del dvorišča, je obč. svet po poročevalčevem predlogu sklenil ponuditi mu odkupnine 1200 gld.

O prošnji Marije Šušteršičeve, posestnice na cesti v Mestni log za povišanje odkupnine je poročal obč. svet. Gogola. Obč. svet je obljubil za 126 m po 15 gl. Marija Šušteršičeva zahteva 1500 gld., dasi je hiša vredna samo kakih 300 gld. Prošnja je bila odklonjena.

Končno je obč. svet. Gogola poročal o odkupnini za oni svet v Špitalskih ulicah, katerega sta pridobila Anton Klein in Fr. Ravniharjeva od mestne občine. Visokost odkupnine se določi za štirijaški meter po 15 gld.

Obč. svet, dr. Stare je poročal o dodatnem odobrenju svoj čas najetega posojila za nakup Galletove hiše. Nakup te hiše je obč. svet že odobrili. Sklenjeno pa je bilo, kupiti hišo za 48.000 gld., ne pa tudi, da se pri mestni hranilnici najame posojila 32.000 gld. Da se zažadosti določbam mestnega statuta, je poročevalec predlagal, naj se ratifikuje najetje posojila.

Obč. svet. Gogola je konstatiral, da mestna hranilnica ni dala posojila mestni občini. Ker je občina hišo kupila, je bilo posojilo že najeto. Hranilnica je dala posojilo prejšnjemu lastniku, mestna občina je pa to posojilo vzela v plačilno obljubo.

Predlog je bil ob navzočnosti 23 obč. svetnikov soglasno sprejet.

Obč. svet. Žužek je poročal o sprejemni izjavi Franca Štruklja glede odkupa njegovega posestva v Dolgih ulicah. Štrukelj je sprejel ponudbo 35.000 gld. prošil pa odloga do 17. januarja 1900. Ta odlog se mu dovoli s pogojem, da takoj podere ograjo v Dolgih ulicah in odstopi svet mej kolodvorskimi in Miklošičevimi ulicami.

O odkupni zadevi Josipa Streharja na Tržaški cesti je poročal obč. svet. Žužek in je bilo sklenjeno, odobriti v smislu regulacijskega načrta nasvetovano črto in ponuditi Streharju za štirijaški seženj po 20 gld.

O odkupni zadevi Jakoba Kobilca glede hiše Jernej Črnetovih dedičev je poročal obč. svet. Plančan. Kobilca je za odkup Črnetovo hiše prispeval 1500 gld. in se mu je zagotovilo, da dobi 4 m. obsežni prostor na vogalu Črnetove hiše. Ker je Kobilca veliko več žrtvoval, nego je prostor vreden, je bilo sklenjeno prepustiti mu vogal, kupnino pa smatrati za poravnano. (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. marca.

— Osebnost. Davkar g. Karol Wencajs in glavni davčni kontrolor g. Ivan Skušek sta imenovana glavnina davkarjema, davkar g. Otton Grebenc pa je imenovan glavnim davčnim kontrolorjem. Notarskim namestnikom v Konjicah po pokojnem c. kr. notarju Karolu Kumerju imenovala je c. kr. okrožna sodnija v Celju gosp. dra. Josipa Barleta, notarskega namestnika v Slovenski Bistrici.

— Škofovi zavod in kmeti trpin. Piše se nam: Prav istinito in menim da vsem razsodnim Slovencem kakor tudi onim, ki poznajo gmotno slabo stanje narodovo, pisal je dopisnik Vašega cenjenega lista dne 27. februarja t. l., a popolniti je dopis vendar v nekaterih odstavkih. — Da bodo služkinje in večinoma kmetje in delavci vpreženi v ta novi jarem, ne da se tajiti, in v tem pogledu omenim, da mi je moja služkinja, ki je zelo pobožna, potem ko je čula knezoškofovo pastirsko pismo izjavila: — „kako pridemo do tega, da bomo me služkinje skrbele za te gospode na nas se pa nikdo ne spomni. Kadar postanemo dekleta stare, moramo prosjačiti kruha, ako nečemo od lakote umreti.“ — To so besede čisto priproste dekline — ki moram reči, da skoraj ves svoj zaslužek žrtvuje za cerkve, maše in misijone — vse v blagor svoje bodočnosti — na onem svetu. Prav je toraj imel Vaš dopisnik, ko je kazal na zavod za onemogle delavce in služkinje. Račun o stroških, zdi se mi, je isti gospod prehitro sklenil. Ne 200.000 gld., to ne bo zadostovalo. Ta za naš narod velika svota bode komaj dovolj za zgradbo poslopja in za potrebna učila. Kaj pa bode v vzdrževanem takega velicega zavoda? To vzdrževanje stalo bode vsako leto najmanj 30.000 do 35.000 gld. Tudi to svoto treba bode plačati — in kje jo dobiti drugod nego iz naroda. Davek toraj po preteku 15 let ne bode jenjal. Nabirati bode treba še naprej vsako leto kakih 28.000 gld. Ali pa, da se osiguri zavod, dobiti kapital, ki bode znašal — obresti po 4% — mala svotica 875.000 gold. Kam pa bode prišel narod, ako ga gospodje tako obremenijo ni treba dolgo ugibati, — „na kant“ — a tega nas obvaruj Bog. Ako se gospodje sklicujejo na druge jednake zavode, tako se jim odvrne, da, ako so se kje taki ustanovili, gotovo se niso na taki, gospodarstvo naroda naravnost uničujoči podlagi. V Gradcu n. pr. obstoji tak zavod, a kdo je plačal istega? Znano Vam bode gotovo ime rimskega grofa L. Lillienthala. Ta brumni in bogati mož zapustil je svoj čas škofu Zwergerju več milijonov v take namene. Lahko je bilo tedaj osnovati vzgleden katoliški zavod — brez najmanjšega obremenjenja ljudstva. Dokler se tudi v nas ne najde tak Mecen, pustimo tedaj taka, narod uničujoča podjetja in skrbimo prej za to, da se delavec,

obrtnik in kmet gmotno ojačijo, in se s tem slovenski narod okrepi, ker kakor nam vsak dan skušnjava kaže, gre tudi v narodnem oziru večina odpadnikov „s trebuchom za kruhom“, in dokler boj za vsakdanji kruh ni končan, zijal nam bode gmotni in narodni propad. Premislite tedaj trezno kaj delate, gospodje!

— Umrl je včeraj v Ptujju znani rodoljub, gosp. dr. Jakob Ploj. Dopoldne ga je mej poslovanjem v posojilnici zadel mrtvoud, in že popoldne je izdihnil svojo blago dušo. Pokojnik si je za slovensko stvar v ptujskem okraju pridobil velikih zaslug. Bodi mu zemljaka lahka in prijazen spomin!

— Dopolnilna deželnozborna volitev v Gorici je drastično pokazala popolno brezpomembnost italijanske klerikalne stranke. Ta je popolnoma oficijalno proglasila župnika dr. Banbela svojim kandidatom in z njim tako sramotno pogorela, kakor še nikjer nobena stranka. Laški klerikalci so za svojega kandidata lovili tudi slovenskih glasov, a jih niso dobili. Slovenci se volitve niso udeležili, in tako je dr. Banbela dobil samo štiri glasove. Za dr. pl. Eggerja so šli tudi nemški volilci v boj. Izdan je bil nemški volilni oklic za Eggerja, v katerem je bilo rečeno, da morajo Nemci v zvezi z Italijani „unseren gemeinsamen Feind mit vereinten Kräften bekämpfen“, in so se temu pozivu zlasti odzvali nemški uradniki.

— Trgovska in obrtna zbornica ljubljanska imela je včeraj popoldne v mestni dvorani plenarno sejo, v kateri se je volilo predsedstvo za leto 1899. Izvoljeni so bili soglasno gospod Ivan Perdan predsednikom, gospod Anton Klein podpredsednikom in gospod Ivan Baumgartner prozvičničnim predsednikom.

— Za Prešernov spomenik. Zabilježiti nam je danes radosten pojav slovanske vzajemnosti: odboru za nabiranje prispevkov za Prešernov spomenik v Ljubljani pripisal je gospod prof. M. Vamberger 20 gold., kateri znesek je slavni mestni zastop v Karlovcu dovolil kot prispevek za spomenik našem pesniku-prvaku Prešernu. V današnjih časih, ko v škodo Slovanom narodni separatizem — žal — le preveč nadvladuje, nas ta rodoljubni čin najbolj narodnega mesta hrvatskega navdaja s tem večjim veseljem.

— Družbe sv. Cirila in Metoda 115. vodstvena seja je bila 22. februarja t. l. v družbinih prostorih „Narodnega doma“. — Navzočni: Tomo Zupan (prvomestnik), Francišek Brežnik, Anton Koblar (blagajnik), Ivan Murnik, Martin Petelin, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina in Anton Žlogar (tajnik). — Začetek ob 3. uri popoldne. — Kurencije se sprejmó v znanje. Ko so obveljali razni nasveti o ustanovitvi družbinih novih šolskih zavodov na Štajerskem in se rešile razne druge šolske zadeve ter od zadnje seje došle prošnje, zaključili prvomestnik seja ob četrt na 7. zvečer.

— Repertoar slovenskega gledališča. Zgodovinska kabala „Vojni načrt“, ki pride jutri, 2. marca, prvič na slovenski oder, je mej najefektnejšimi dramami, katerih snov je zajeta iz Napoleonovih časov. Dejanje se vrši l. 1812. v Parizu; v sredi spletkarskih dogodkov stoji polkovnik Črničev, krilni adjutant in izredni poslanec carja Aleksandra I., ki je znal s podkupovanjem iz francoskega vojnega ministerstva pridobiti Napoleonov vojni načrt zoper Rusijo. Igro je spisal Julij pl. Werther. — 4. marca se bo pela prvič v sezoni svetovnoslavna in velepriljubljena Gounodova opera „Faust“. Predstava se bo vršila na korist našem izvrtstvu, marljivemu in vsekar zanesljivemu basistu, gosp. Marcelu Fedyczkowskemu, ki si je pridobil prav letos za procvit naše opere velikih zaslug. Opera „Faust“ podaja g. Fedyczkowskemu v pevskem in igralskem oziru prav mnogo prilike, da se pokaže slovenskemu občinstvu s svojih najboljših strani. Naslovno vlogo bode pel prvokrat gosp. Iv. Raškovič, novi bodeta tudi v vlogi Margarete gdč. Stropnicka in vlogi Marte gdč. Radkiewicz. Opera bode torej jako zanimiva.

— Slovensko gledališče. Gospa Kullich-dr. Linhartova, bivši člen opere v Bratislavi, je nastopila včeraj kot gost v naslovni uloži Verdijeve „Aide“. Občinstvo se je za to gostovanje jako zanimalo, saj je vključno temu, da pel sinoči „Aido“ že osmič, malone popolnoma napolnilo gledališče. Kako je bilo občinstvo

adovoljno z nastopom včerajšnjega gosta, moremo označiti z enim adverbijalnim (oločilom, rečemo pa lahko, da je bila ravelnost njegova različno utešena: eden le občinstva je bil presenečen v dobrem, drugi v slabem smislu. Naša sodba gre po rednem potu in priznava gospe Kullich-ir. Linhartovi velik zaklad mogočnega, v risjih legah čisto, zvonko, najsimpatičnejše rvenečega glasu, ki se je razlegel z jako illo, zbujačo občudovanje in priznanje, po rseh koticah našega gledališča; priznava i ognjevito, celo strastno igro, ki jo opraričuje značaj vroče, strastno ljubeče Aide; a očitati ji mora nekatere pretiranosti in manire tako v petju — boljše rečeno: v izražanju duševnega boja in trpljenja s petjem, v izražanju duševnih afektov in duševnega valovanja — kakor v gestah in v mimiki. To zadnje se je zlasti pokazalo v muzikališko prekrasem tretjem dejanju v duetu z Amonazrom, kjer so nam zbu-jevalo mesto ginjenja — smeh Aidine besede: „Zopet videla bom dišeče gozde, naše do-line, tempelnov zlato . . .“ To vendar ni tako grozno, da bi morala jeza kipeti v pevkinih glasovih! — Presrečno, s pravim umetniškim zaglobljenjem in z ljubečo dušo je pa pela gospa Kullich-ir. Linhartova koncem istega dejanja v duetu z Radame- som: „V temnem, deviškem gozdu tam . . .“ Prav izborna je bila tudi v zadnjem dejanju. Kolikor je možno po jednem nastopu soditi pevko, ki ji ni več oder glavni namen, smemo reči, da je gospa Kullich-ir. Linhartova pevka, katera razpolaga s krepkim glasom, ki se razvije do veljave in krasote v fortissimu. Spričo vsemu, kar smo že rekli, in spričo njene zunanosti, mislimo, bi so-dila gospa Kullich-ir. Linhartova na večji (prostorno namreč) oder, kjer bi dosegla gotovo sijajnejši uspeh, nego ga je sinoči na našem odru. Občinstvo je odlični gospej pevki prav srčno ploskalo, koncem prvega dejanja ji je bil vročen lep šopek s trakovi. Pozabiti ne smemo, kar je treba posebe pohvalno povdarjati, da je pela gospa Kullich-ir. Linhartova svojo ulogo slovenski in to tako razločno, da smo razumeli skoro vsako besedo. — Drugi naši solisti so se zavzeli za svoje uloge s posebno vneto, da jim sodi vsa pohvala. Gg. Raškovič, Noll i in Fedyczkowski ter gđc. Radkiewicz so se spet izkazali kot izborni pevci in igralci. Posebno nam je ugajala Amneris. Kar pa smo še vedno pri uprizoritvi „Aide“ morali grajati, to je specialiteta slovenskega odra — štatisiti! Ti vedno skaze, če le spak ni! Jedni se gibljejo kot leseni možiči v „Gašperl-Teatru“, drugi se drezajo s komolci, tretjim vihrajo hlače našega kroja izpod egipčanskega krila — itd., itd. To je res strašno lepo!

— **Značajan mož.** Gostilničar gosp. Ogorevec na Rimski cesti je naš naročnik. Te dni sta obiskala njegovo gostilno horjulski župnik, Peter Bohinjec in njegov generalni adjutant, čevljar Stanonik. Moža sta „osrečevanja“ ljudij že tako vajena, da ne moreta mirno spati, če vsaj jednega človeka na dan ne osrečita. Rečeni dan sta hotela po vsi sili osrečiti g. Ogorevca. S tisto prepričevalno zgovornostjo, s katero sta pridobila za svoje konfuzne načrte horjulske farane, dopovedala sta g. Ogorevcu, da se mora „odpovedovati „Narodu“, ki je tako pregrešen list, da mu niti horjulski župnik niti čevljar Stanonik ne imponira. A vse sladke besede so bile zaman. Ko sta horjulski odličnjaka uvidela, da z bese-dami nič ne opravita, sta g. Ogorevcu ponujala 10 glđ. — brščas iz blagajne kon-sumnega društva, a g. Ogorevec jima je kratko in določno povedal, da ne pusti „Naroda“, niti za 100 glđ. To je „osreče-valcema“ kar sapozaprl in odnehala sta od svojega prigovarjanja ker sta spoznala, da na tiste limanice kakor nekatere horjulske farane ni dobiti značajnih ljudij.

— **Mestna hranilnica ljubljanska.** Me-seca februarja 1899. uložilo je v mestni hranilnici ljubljanski 873 strank 375.567 gl. 89 kr., 607 strank pa vzdignilo 212.199 glđ. 11 kr.

— **Ljubljansko kolesarsko društvo** „Ilirija“ naznanja, da ima v nedeljo, dne 5. t. m. ob 2. uri popoldne v restavracij-skih prostorih gosp. Fr. Rozmana „Virant“ sv. Jakoba trg svoj prvi redni občni zbor z naslednjim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poro-čilo blagajnika. 4. Volitev odbora. 5. Raz-delitev novih društvenih znamk in pravil.

6. **Vsprejemanje novih udov.** 7. **Raznote-rosti.** Ker je ta občni zbor velike važnosti, želeli je, da se ga člani polnoštevilno ude-leže. Na občni zbor vabijo se tudi vsi oni gospodje, kateri imajo veselje, pristopiti k društvu kot člani.

— **„Narodna čitalnica v Celji“** pri-redi v nedeljo, dne 5. marca t. l., točno ob 8. uri zvečer v veliki dvorani „Narodnega doma“ komorni večer učiteljev „Glasbene Maticice“ v Ljubljani gg. J. Prochazka, J. Wedrala in J. Juneka s prijaznim sodelo-vanjem gg. dra. P. Drachslerja in P. Lozarja. Vzpored: 1. Ant. Dvofak: „Dumky“, II. stavek Andante. Trio za glasovir, gosli in cello; svirajo gg. Prochazka, Wedral in Junek. 2. Pablo de Sarassate: „Faust“, fantazija za gosli; svira g. J. Wedral. 3. a) Smetana: „Polka de Salon“, op. 7.; b) C. Verdi: Koncertna parafraza iz opere „Rigo-letto“, igra na klavirji g. J. Prochazka. 4. a) Ant. Dvofak: „Gozdni mir“; b) D. Popper: „Španski ples“, igra na cello g. J. Junek. 5. W. A. Mozart: Kvartet za dve gosli, violo in cello, št. 21, D-dur; svirajo gg. J. Wedral, dr. P. Drachsler, P. Lozar in J. Junek. Sedeži 1.—3. vrste 1 glđ. 50 kr., 3.—8. vrste 1 glđ., od 8. vrste naprej 80 kr., stojišča 50 kr., dijaške vstopnice 30 kr.

— **Obrekovane cigarete.** Kaže se, da na vseh senzacionalnih eksplozijah raz-ličnih cigaret ni dosti resnice. V Rovinju je bil aretovan tisti, ki je trdil, da mu je eksplodirala cigareta, in je priznal, da je eksplozijo sam prouzročil. V Ljubljani so pregledali več tisoč cigaret in se je kon-statovalo, da ni v njih nikacih razstreljivih snovij. Nekateri listi so poročali, da je bilo v Ljubljani konfiskovanih 9000 škatej ci-garet, katera vest pa se uradoma de-mentuje.

— **Tatovi in zlobneži.** Iz Rihemberga pišejo: V torek, 21. t. m., so pokradli ne-znani tatovi H. Hebatu iz Britofa gnatij in svinskih krač, drugim sosedom pa perut-nine. Pri tem svojem poslu so se jako hr-meče vedli, so ropotali, in končno nabrani plen spravili na voziček, pripravljen pod vasjo, ter se odpeljali proti Trstu. V vasi so pobrali neki deklici tudi razna krila, katera so se sušila na hišnem mostovžu. V sredo, dne 22. t. m., sta pa opazila Jože Furlan in Janez Kerševan nekega „prijat-elja iz dežele polente in makaronov“, kako je po gozdnem zemljišču nad gradom s ceste zažgal pogozdenje. Ko so priskočili bližnji delavci, ki delajo na novi cesti proti Komu, se je skušal ta laški tiček skriti, pa so ga vjeli in odvedli na žandarmerijsko postajo, kamor se je pa branil iti na vsu moč. Šele dober pritisk s palico ga je spravljal skozi vrata k postajevodji. Po go-vorjenju je bilo spoznati, da to človeče je naredilo vse to iz narodnega sovraštva.

— **Nov slovenski časopis.** V Cleve-landu v državi Ohio je začel izhajati nov slovenski list. „Narodna Beseda“. S tem imajo ameriški Slovenci tri slo-venske časopise na razpolaganje. Izdajatelj in urednik lista je notar g. Anton Klinc v Clevelandu.

— **Dolenjski železnici.** Mešani vlaki na progi Grosuplje-ovo mesto bodo od dne 15. marca vozili kot osebni vlaki. S tem se znatno olajša osebni promet na tej progi.

— **Nesreče.** V Kočevju je ponesrečil premogar Fran Medvešček. Padla mu je velika skala na nogo in ga močno poško-ovala. Medveščeka so prepeljali v Ljub-ljano v bolnico, kjer je v ponedeljek umrl.

* **Dr. Christomanos,** znani čitatelj in družabnik pokojne cesarice Elizabete, hoče izdati obširne spomine iz svojega življenja v družbi cesarice. Knjiga izide v nemškem, francoskem in angleškem jeziku.

* **Krava ljubljenska.** Cesarica Elizabeta je kupila na Tirolskem jako lepo kravo, katere sveže mleko je pila tudi takrat, ako je bila na potovanju. Krava se je namreč vozila za cesarico. Po smrti cesarice Eliza-bete so prepeljali kravo v Gödölö, kjer ima cesar velike hleve za živino. Ker pa je krava poslednji čas nekam bolehala, so jo prodali mesarju s pogojem, da vrne Godölöju kožo in glavo z rogovi. To kožo in glavo misliljo pripraviti in napažiti, da bode krava Elizabete ostala še dolgo za spomin.

* **Blazniki žive dolgo.** Na Angleškem je umrl nedavno mož, ki je hotel v svojem 29 letu nekoga umoriti. Že so ga hoteli obsoditi, se je dognalo, da je mož blazen,

Poslali so ga torej v blaznico, kjer je pre-življal 55 let mirno in skromno. Umrl je 84 let star iz ostarelosti. Dr. Blandford poroča, da živi v neki blaznici za boljše stanove 24 žensk, katerih štiri imajo 80, tri pa nad 70 let. Vse so že 44—52 let v blaznici. Jednako dolgo žive baje blazniki povsod.

Književnost.

— **„Ljubljanski Zvon“.** Vsebina 3. zvezka: 1. A. Aškerc: Pustna balada. 2. A. Aškerc: José Rizal. 3. Fedor Nikolajev: Boj z naravo. 4. Pavlina Pajkova: „Spominski listi“ o cesarici Elizabeti. 5. Václav Slavec: Gojko Knafelc. 6. Dragotin Kette: Tamkaj zunaj je sneg. 7. Aleksandrov: Na blejskem otoku. 8. Aleksandrov: Saba. 9. Aleksan-drov: Romanca. 10. Aleksandrov: Mir. 11. An-ton Medved: Pri stricu. 12. Dr. Janko Bezjak: O poezijah Jenkovičih. 13. Listek: Ivan Kun-šič †. — **Doneski k češki in slovenski knji-ževni vzajemnosti.** — Vabilo k družbi sv. Mohorja — Ivan Trinko, Italšti Slovinci. — Stavbni črteži s proračuni in kratek nauk o projekcijskem, situvacijskem in per-spektivnem risanju. — „Naše modroslovje“. — Slovensko gledališče. — Nova iskra. — Pismo pokojnega notarja dr. Jerneja Supanza iz leta 1846. — „Podporno društvo za slo-venske visokošolce na Dunaju“. — Corri-gendum.

Telefonična in brzojavna poročila.

Papež — bolan.

Rim 1. marca. „Agenzia Stefani“ je sinoči razglasila, da je papež lahko bo-lan, in da ne sme zapustiti postelje. Rim 1. marca. Papež je v nedeljo nav-zlic vladajočemu mrazu šel na sprehod na vatikanski vrt. Včeraj zjutraj se je počutil slabega. Tožil je, da ga trese mrzlica. Vzlic temu je hotel ob 11. uri dopoldne vstati, toda njegov telesni zdrav-nik dr. Lapponi se je temu uprl in po-skrbel, da so bili odpovedani vsi sprejemi. Ob 6. uri popoldne je dr. Lapponi drugič obiskal papeža in je konstatiral, da se nič bolje ne počuti.

Rim 1. marca. Dr. Lapponi je ostal celo noč v Vatikanu. Pri papežu sta čuvala monsignora Angeli in Pio Centra. Pa-pež ima mrzlico in toži, da ga bóde na levi strani prs. Dr. Lapponi je poklical k papežu tudi jako uglednega zdravnika dr. Mazzonija, ki je priporočal največjo paz-ljivost.

Rim 1. marca. Razen dr. Lapponija je tudi dr. Mazzoni ostal celo noč v Vati-kanu. Ležala sta tik papeževe sove.

Rim 1. marca. Uradoma se razglašá, da so vsled papeževe bolezni odpove-dani za jutri določeni pontifikalni sprejemi, kakor tudi za pojutriš-njem določena maša, ki jo je hotel papež darovati.

Rim 1. marca. Listi javljajo, da je papeževe bolezni nevarna. „Opin-ione“ pravi, da sta bila kardinala Ram-polla in Oreglia poklicana k papežu in da sta ostala tam več ur. Z ozirom na to, da doseže papež jutri 89. leto, in da mrz-lica kar nič ne odneha, ni izključeno, da pride do katastrofe.

Rim 1. marca. Papež je do 2. ure ponoči še dosti mirno spal, od tedaj pa do dopoldne je veliko trpel. Lapponi mu je dal dvakrat kofeína. Ob 9. uri je dr. Mazzoni telefoniral v svoje stanovanje po svoje kirurške instrumente.

Rim 1. marca. Ob 10. uri sta zdrav-nika odredila, da zavzije papež neko po-mirljivo zdravilo. To je bilo prirejeno v vatikanski lekarni.

Rim 1. marca ob 1. uri popoldne. Papež je bil ravnokar operiran. Naredila se mu je bila večja oteklina (fistula). Operacija se je izvršila, ne da bi bili papeža kloroformirali, ker so se zdrav-niki bali, da bi se morda več ne prebudil. Papež se počuti zdaj nekoliko bolje, a je še vedno jako slab.

Rim 1. marca. Papež je bil šel pred-včerajšnjim na vrt in se je tam vzlic ostremu vetru dolgo časa mudil na Leono-vem stolpu ter se razgovarjal z vrtnarji. Predno je odšel, mu je njegov sluga Zentra prigovarjal, naj ne zapusti sove, a papež se ni udal ter rekel: „Če nečete z menoj iti, grem pa sam“. Ko je prišel ves premrazen domov, je šel koj v posteljo in rekel: „Ljubi Zentra, bolje bi bilo, da sem Vas

slušal.“ Najprej ni hotel dovoliti, da se po-kliče zdravnik, a mrzlica ga je tako pre-vzela, da je sam želel, naj pošljejo po Lap-ponija. Monsignoru Angeliju je rekel: Ali se spominjate, da mi je bilo prorokovano, da umrjem kmalu po Faure-u?

Aretovan ponarejalec denarja.

Dunaj 1. marca. Policija je aretovala tukajšnjega redarja Ivana Stranjka, ka-teri je na sumu, da je izdeloval in izdajal ponarejene srebrne goldinarje. Stanjko je imel na mesec 36 glđ., a je živel kakor premožen mož. Stranjko trdi, da je denar dobival od svojih starišev, ki imajo na Kranjskem nekaj vinogradov.

Ogerski parlament.

Budimpešta 1. marca. Danes se je novo ministerstvo predstavilo parlamentu in je bilo prijazno sprejeto. Szell je pre-čital obširen program, po katerem hoče novo ministerstvo vladati. Naznanil je že poprej razglašene modifikacije nagodbe in povedal, da je zagotovljeno sprejetje do-tičnih predlog. Ministerstvo stoji nepre-mično na stalnišču nagodbenega zakona iz leta 1867. Naslanjalo se bo na liberalno stranko in hoče biti resnično liberalno, na-deja se pa, da je bodo podpirale tudi druge stranke. Glede zunanje politike je dejal, da hoče država ohraniti mir in ostati člen trozveze. Oboroževanje je sicer obžalovanja vredno, ali interes države za-hteva te žrtve. Vlada upa, da se ohrani soglasje mej državo in cerkvijo ter bo po-speševala zagotovitev avtonomije katoli-čanov, sicer pa vladala strogo po zakonih in po načelu „za pravico in resnico“. V imenu narodne stranke je izjavil Ho-ranszky, da bo stranka vlado podpirala. Potem je dobil besedo Kossuth.

Bonapartisti se gibljejo.

Bruselj 1. marca. L'Independence Belge javlja, da so bonapartisti zložili 10 milijonov frankov za nakup pariških časo-pisov.

Nemčija in Angleška.

Berolin 1. marca. V finančnem od-seku drž. zbora je minister zunanjih del Bülow izjavil, da sta se nemška in angleška vlada dogovorili, naj ostane mej njima sklenjena pogodba tajna.

Revolucija v Nikaragvi.

London 1. marca. Vladna vojska je ustaše popolnoma pobila. Vodja ustašev general Reyes je zbežal nn angleški kon-zulat.

Omadeževan.

(Povest iz Nizozemske.)

(Dalje.)

Zdaj ji je bilo vse jasno. Vedela je, da ji zaradi nizkega svojega stanu ni hotel povedati, kdo da je. Prišel je vedno pre-kasno, ker se je bazar šele ob osmih zapri. In ona je mislila, da je kak princ! To je bilo presmešno! Slepár je bil. Kako se je zamogel prodajalec vriniti v najboljšo družbo, kako se upal o ljubezni nji govoriti, nji, hčeri sodnega predsednika! Saj vendar ona, Štefanija, se ne more nikdar poročiti s pro-jalcem! To je do cela nemogoče; oče bi tega nikdar ne dovolil, svak bi ga razžalil, morda celo klofotal. Kaka neumnost, na kaj tacega misliti. Lica so ji žarela. Sram jo je bilo v dno srca, da se je tako varala. A sedaj — sedaj je bilo vse končano!

Vse, vse pri kraju — zbudilo jo je v srce. Prišla je ravno v oddelek, kjer se je prodajalo japonsko blago. Vrgla se je v prav grd japonski stol. Bilo je vse tiho, nobenega kupca nikjer, zaihtela je in vzkliknila: „O kako nesrečna sem jaz!“

Prodajalke, katerim je bilo že prav dolgčas, so bile vesele tega dogodka. Hitele so jo obstopiti, ter misleč, da je gospici slabo, poslale slugo v srednje nadstropje po limonado.

Asta in Roza sta kar ostrmeli. Vedeli sta, da je Štefanija vedno polna šal in burk, a kaj tacega se še vendar ni pri-merilo.

„Štefanija,“ pravi Roza, „čemu se neki točeš radi neumnega solnčnika. Saj bi bila tudi štirioglatega lahko vzela.“

Štefanija znova zaihtela na ves glas — in debele solze lile so ji čez lica.

Zdaj jo pa Asta nepotrpeljivo po-kara: „Ti si neumen otrok! Kaj pa vendar hočeš?“

„Kaj hočem?“ pravi Štefanija, „kaj veste o tem ve!“

(Dalje prih.)

Najfinejši čaj žetve leta 1898, znane tvrčke „The Messner“ (ces. kralj. dvorni založnik) so na prodaj. Choicest Lapsang Souchong l. 1898 (100 gr. v zavojčku à 75 kr.) in carski čaj (à 1 gid.) se posebno priporočata občinstvu. — Dobivata se pri Ant. Stacul-u, nasledniku Iv. Luckmann-a. (1975-3)

Spominate se dijaške in ljudske kuhinje pri igran in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Dež. gledališče v Ljubljani.
Štev. 66. Dr. pr. 928.

V četrtek, dne 2. marca 1899.
Noviteta! Prvikrat: Noviteta!
Vojni načrt.

Zgodovinska kabala v štirih dejanjih. Spisal Julij Pl. Werther. Poslovenil Ivan Metov. Režiser gosp. R. Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 8. uri. — Konec ob 10. uri. Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pah. polka Leopold II. št. 27.

V soboto, dne 4. marca: „Faust“ (Margareta).

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 300-2 m. Srednji aračni tlak 736-0 mm.

Feb. 1899	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempera-tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
28.	9. zvečer	745.0	1.4	sl. sever	jasno	0.0
1.	7. zjutraj	743.8	-3.8	sl. svzhod	oblačno	0.0
2.	2. popol.	741.0	2.4	sl. svzhod	del. oblač.	0.0

Srednja včerašnja temperatura 0.4°, normale: 1.2°.

Dunajska borza
dne 1. marca 1899.

Skupni državni dolg v notah	101	gl.	35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gl.	05	„
Avstrijska zlata renta	120	gl.	25	„
Avstrijska krona renta 4%	101	gl.	60	„
Ogerska zlata renta 4%	119	gl.	85	„
Ogerska krona renta 4%	97	gl.	85	„
Avstro-ogerske bančne delnice	920	gl.	„	„
Kreditne delnice	370	gl.	25	„
London vista	120	gl.	40	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gl.	97 1/2	„
20 mark	11	gl.	78	„
20 frankov	9	gl.	55 1/2	„
Italijanski bankovci	44	gl.	20	„
C. kr. cekini	5	gl.	67	„

Vse vrednostne papirje preskrbuje **BANKA MAKS VERŠEC**, Ljubljana, Šelenburgove ulice 3. Srečke na mesečne obroke po 3 in 5 gid.

Stalen uradnik išče elegantno meblovano sobo s popolnoma prostim vhodom. Oglasila vzprejema upravništvo „Slov. Naroda“. (386)

Praktikanta
ki je dovršil vsaj nižjo gimnazijo, vsprejemem takoj v svojo knjigotrdnico. (294-7)
L. Schwentner, knjigotrdlec v Ljubljani.

Stanovanje in prodajalnica.
Na vogalu Rimske ceste in Gradišnih ulic v hiši št. 16 pri tleh se odda za selilni rok meseca maja t. l. v najem stanovanje s 3 parketiranimi sobami, čumato za posla, s hrambo in kletjo ter jedno prostorno sobo za obrtno ali trgovsko podjetje. (193-10)

Na prodaj je nova, lahka, na pol pokrita kočija in dobro ohranjen bicikelj za dame. Poizve se pri upravništvu „Slovenskega Naroda“. (358-2)

Žrebanje nepreklicno
dne 18. marca 1899.
1. glavni dobitnik 100.000 kron
2. glavni dobitnik 25.000 „
3. glavni dobitnik 10.000 „
priporoča (240-11)
Dunajske srečke à 50 kr. J.C. Mayer v Ljubljani.

Semena
vseh vrst, zanesljivo kaljiva
priporoča tvrdka
Ivan Perdan
v Ljubljani. (355-3)

„Narodna kavarna“.
Jutri v četrtek, 2. marca 1899
vojaški koncert.
Začetek ob 8. uri zvečer.
Vstop prost.
K obilni udeležbi vabi z velespoštovanjem
Fran Krapež. (384)

V najem se odda takoj v prijazni, veliki občini blizu farne cerkve in tik okrajne ceste na Notranjskem v jako dobrem stanu nahajajoča se
prodajalnica z mešanim blagom.
V isti hiši nahaja se tudi dobro obiskovana gostilna, katera se bode pozneje tudi lahko v najem oddala. Več o tem se izve v upravništvu „Slov. Naroda“. (381-1)

V najem se dá takoj vrt z rastlinjakom v Spodnji Šiški št. 66.
Poizve se pri lastniku v gostilni „Pri združenji“ v Spodnji Šiški. (351-4)
Deteljno seme predenice prosto, izkušena
travina semena ter najboljša dunajska in erfurtska
vrtna semena
prodajata (21-49)
Kavčič & Lilleg pri „Zlatoregu“.

Iz neke konkurzne mase se prodajo tirjatve dolžnikov na Kranjskem in Primorskem per Cassa 4000 gid. a. v.
Pojasnila daje upravitelj konkurzne mase (356-3)
dr. Emil Machatsch odvetnik na Dunaji, VII., Neubaugasse 45.

Slovó!
Odpuščam is mile mi domovine slovenske na Ilvatsko, ni mi bilo mogoče — kakor sem želel — pri svojih prijateljih in znancih se posamič osebno posloviti. Stojim to tečaj tem potom in izreklam voem, ki so mi ob raznih prilikah izkazovali srčno naklonjenost in ljubeznjivost, svojo najiskrenjšo zahvalo. P. n. slavnemu ljubljanskemu občinstvu, katero mi je ves čas mojega delovanja kot operni pevec pri slovenskih operah izkazovalo svoje simpatije in lahkavo priznavalo moj tuđ, istašam še enkrat tem potom svojo udano zahvalo. Vsem skupaj pa hličem hrepah: Na sđar!
v Ljubljani, dne 1. marca 1899.
Fran Rus
bivši člen slovenske opere. (385)

Preselitev obrta!
Usojam se s tem svojim p. n. naročevalcem naznaniti, da sem presellil svoj
krojaški obrt
z Dvornega trga šte. 1, v hišo
Katoliški dom.
Zahvaljujoč se najtopleje za zaupanje in za blagonaklonjenost, ki sta se mi izkazovali skozi več let, prosim, da se mi isti ohranita tudi nadalje, ter zagotavljam vsikdar najsolidnejšo postrežbo.
Z velespoštovanjem
Fran Sark
krojaški mojster. (370-2)

Dne 1. marca
se je odprla nova trgovina za modno in manufakturno blago in za krojaške potrebščine
„pri novi tovarni“
pod firmo **Konrad Schumi & Co.** v Ljubljani, Špitalske ulice šte. 9, v Filipovem dvorcu.
Imenovana firma ima geslo, da bode imela vedno najnovejše tudi inozemsko damsko blago in oddajala vse predmete po čudovito nizkih tovarniških cenah.
Oprta na za temelj vzeto podlago, prodajati dobro blago po ceni, se usojata podpisanca nadejati se prav obilega obiska in beležita z veleštovanjem
Konrad Schumi & Co. (372-4)